

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 544. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm29707.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Antiochos foer nu, snarest mueligt, tilbage til Asien, hvor han næste Aar gjæstedes af *Romer-Hæren* under begge *Scipionerne* og fik sin Lyst styret i Slaget ved 545 *Magnesia*, hvorpaa han taalmodig "gik under Aaget" og underkastede sig hvad Freds-Vilkaar *Romerne* vilde foreskrive**Livius XXXVII. 37-44.* Disse Vilkaar fandt Folk nu vel saa milde, at i det Mindste *Publius Scipio* maatte være bestukket, om ikke med Penge, saa dog med sin Søn, som Kongen havde fanget og foræret ham; men vi maae sige, at har nogen *Romer* i Hemmelighed ladet sig betale for at skaffe *Antiochos* den Fred, han fik, da har han *kun* narret *Kongen*; thi han maatte ikke blot afstaae Landet "foran *Tauros*," som han godt kunde undvære, men udlove 15000 Talenter, som selv for ham var mange Penge; maatte ikke blot udlevere sine *Skibe* og *Elephanter*, men forpligtede sig til *ingen* Nye at *anskaffe*, ikke blot love ei at bekrige Nogen i Europa eller af *Romernes* Bunds-Forvandte, men ogsaa, om de bekrigede ham, ingen af deres Stæder at beholde, enten med det Onde eller med det Gode, og for alt dette stille og hvert tredie Aar omvexle tyve Gidsler, som *Romerne* selv maatte vælge**Polyb (Gesandtskabs-Brudstykker) XXIV. XXXV.* *Antiochos* var altsaa fra nu af, ligesaavel som *Eumenes* i Pergamo, der fik Største-Delen af de aftraadte Lande at bestyre, kun *Romernes* Stat-Holder, og naar Man finder det for lidt vundet ved een Seier, i en splinterny Verdens-Deel, da gjør Man *Romerne* Uret og sætter dem i Klasse med Hverdags-Røvere og Døgn-Tyranner, der i deres korte Galgen-Frist aldrig tør tænke paa Frem-Tiden og agte Intet for deres, uden hvad der i en Hast kan ødelægges. Men saaledes tænkte ikke de ærværdige *Romerske* "Fædre," det var dem Nok, naar de ved første Sammen-Stød med en Magt kunde bringe den til "at gaae under Aaget," og Resten, der maatte følge af sig selv, overlod de rolig til Tiden, og gjorde det i *Asien* saameget heller, som de maatte have Tid til 546 at sætte sig ind i de nye Forhold og vilde ei befatte sig med meer ad Gangen, end de kunde bringe i Orden og vente at beholde.